

ירון לונדון:

„בסאם שכעה יופיע בתוכנית בחור טבח!“

תוכנית הטלוויזיה „מה שבא“ תעלה שוב על המסך במחצית פברואר, אבל במתכונת חדשה. המנחה יהיה ירון לונדון. היו ברשות השידור אנשים שהתנגדו להעסקתו של לונדון ובמיוחד בתוכנית בשידור ישיר. הושגה פשרה. ארבע התוכניות הראשונות תהיינה מוקלטות ורק החל בחמישית ישודרו בשידור ישיר. שאלתי את ירון לונדון אם זו מין בחינה. למעשה, את צריכה לשאול את האנשים שהחליטו על כך, למה הם התכוונו. אני מבין כמוד, שזו בחינה.

● **וזה לא מעליב או מעצבן אותך?**
זו לא נראית לי גזירה נוראה כל-כך. וזו היתה פשרה שנכפתה עליי הארון פאפו והגברת מירון, שבוער המנהל הבא כבר לא יהיו שם. מר פאפו לא רצה בכלל שאני אקח חלק בתוכנית כזאת, ואם כבר, אז רק עם פיקוח. לעומתם, יוסף לפיד וטוביה סער הגנו על זכותם להעסיק אותי בשידורים חיים.

● **בתוכנית הזאת אתה הרי רק מנחה, אז מה כבר אתה יכול לעשות שלא ימצא חן בעיניהם?**
פאפו אמר שאם ירון לונדון ינחה תוכנית על בישול, הוא בטח יביא אליה את בסאם שכעה בתור טבח.

● **ואחרי שתעבור את בחינת ארבע התוכניות המוקלטות, מה יהיה בתוכנית החמישית?**
תדעי לך, שאני נדרתי נדר לא להסתכסך.

רות חזן:

„מי פגש בין גולדה ורמונדה היה אפשרי!“

ערב יוצא-דופן הוצג השבוע ב„צוותא“ תל-אביב. משהו בין מחזה ובין מישחק סימולציה. שיחה בין גולדה מאיר ובין רמונדה טאויל. המחזה מבוסס על אירועים ביוגרפיים מחייהן של שתי הנשים שהומחזו למופע בשם „מיקרה גבול“.

שאלתי את המחזאית והבימאית רות חזן, כיצד נולד רעיון המופע הזה.

הוא נולד כאשר קראתי את האוטוביוגרפיה של רמונדה טאויל. הספר היה מרתק ויצר בי דחף לשתף בו הרבה אנשים.

● **מדוע הסגשת אותה דווקא עם גולדה מאיר?**
שתיהן הן לא מהקיצוניות של שני המחנות. לשתיהן מעורבות גדולה מאוד בנעשה בארץ. יש אומרים שרמונדה היא קיצונית, אבל בשנים האחרונות היא בהחלט התרככה ועכשיו היא מתונה.

● **על גולדה אף אחד לא אמר שהיא מתונה.**
כן, זה נכון שאז היא נחשבה לנץ. אבל בהשוואה לגאולה כהן, היא מתונה.

● **את חושבת שאם גולדה היתה חיה היום, היא היתה מוכנה לעלות על בימה עם אחת רמונדה טאויל ולנהל איתה שיחה?**
ההצגה מתחילה בזה ששתיהן יושבות בקהל וכל אחת מדברת אל הקהל שלה. הן מגלות אחת את השנייה, ולאט לאט מתחיל גישוש של שיחה. בהתחלה כמו בין שתי אויבות. אחר-כך הן נפגשות על הרקע הפמיניסטי, מתקרבות על הרקע של הגורל האישי, ורק לקראת הסוף נוצרת קירבה ומתחיל דיאלוג ממש. אני מניחה שככה, לאט לאט, זה יכול היה לקרות ביניהן גם בחיים.

● **אם היו מבקשים ממך, לאור ההצלחה של הערב, לנסות ולארגן מיסגש אמיתי בין רמונדה טאויל ובין אישיות ישראלית, את מי היית בוחרת?**
זו שאלה פוליטית ולא אענה עליה. רק אומר שקשה מאוד למצוא נשים מעורבות בארץ. זה עצוב.

● **איראפשר לשאול את גולדה מאיר מה דעתה על הערב. רמונדה טאויל הוזמנה וגם באה, מה הייתה דעתה?**
היא באה עם פמליה גדולה מאוד של אנשים. היא התרגשה מאוד ובכתה.

רעיה הרניק:

„שאבא אבן וכץ-עוז יודו שהם טעו!“

לכינוס מחאה של ישובי הדרום, במרכז אשכול, הוזמנה גם רעיה הרניק, כדי להביע את דעתה בנושא – האם מותר להגיד להורים שכולים שהמילחמה היתה לשווא או לא.

רעיה הרניק באה, אמרה את דברה ואחר-כך, ביושבה בין הקהל כמעט פיצלה את מחנה המאזינים לשני מחנות. בקריאותיה הביניים שלה. שאלתי את רעיה הרניק מה כל-כך עיצבן אותה דווקא בכינוס של אנשים הקרובים לדעתה.

קודם כל עיצבן אותי אבא אבן, שעלה על הבימה ואמר שהוא התנגד למילחמה מיומה הראשון. שאלתי אותו האם הצביע נגדה ולא קיבלתי תשובה. אחריו עלה לבימה ח"כ כץ-עוז, שהוא לא מהיונים של המערך, וגם הוא הודיע שהתנגד למילחמה החל מיומה הראשון. גם אותו שאלתי כיצד הצביע בכנסת וגם ממנו לא קיבלתי תשובה. ניסו להשתיק אותי, אבל אני התעקשתי. אז אמר כץ-עוז „בשלושה-ארבעה הימים הראשונים הייתי בעד המילחמה“, ואני ענית לו שאחרי שלושה-ארבעה ימים, בשבילי זה כבר היה מאוחר מדי.

● **האם הוא זיהה אותך?**
אני לא יודעת אם הספיק. ניגש אלי סדרן ובתקיפות אמר לי לשבת ולא לפוצץ את האסיפה. יצאתי ואיתי יצאו עוד הרבה אנשים שחשבו כמוני.

● **הרי ידעת מראש מה עמדתם של האנשים שהזכרת קודם, וגם ידעת מה הם הצביעו בכנסת, אז מה הפתיע אותך כל-כך והרגיז אותך?**
הרגיז אותי שגם אבא אבן וגם כץ-עוז היו בהתחלה בעד המילחמה. אחר-כך, כשהם ראו שהרוחות השתנו, ועכשיו כשברור לכולם שהמילחמה הזאת היא מטומטמת, הם תופסים טרמפ פוליטי על תנועות המחאה.

● **אולי הם שינו את דעתם?**
זו בהחלט זכותם. אבל אנשים שהצביעו בעד המילחמה לא צריכים להיות נואמים מרכזיים בעצרת כזאת. שישבו בתוך הקהל וגם שלא יתביישו להגיד שהם טעו ושהם מתחרטים.

● **שמעתי שביקשו ממך לעלות על הבימה ולהגיד את הדברים האלה. מדוע סרבת?**
לא רציתי שלמחרת תופיע כותרת בעיתון „רעיה הרניק פוצצה אסיפה של אנשי שלום-עכשיו“.